

RUBRIEK OPSPORING EN POLITIE

DE FEDERALE POLITIERAAD

De Federale politieraad heeft op vraag van de bevoegde overheden de opleidingen geëvalueerd, alsook het bestaande evaluatiesysteem. In samenspraak met de Commissie ter begeleiding van de lokale politie (Commissie Deruyver) wordt nu bijgedragen aan het snel publiceren van de Omzendbrief van de Minister van Binnenlandse zaken betreffende de administratieve taken van de politie, een Omzendbrief die een continu bij te sturen instrument zou moeten/kunnen worden voor het ondermeer saneren van oneigenlijke politietaken. Dit is geen sinecure, want dit vergt heel wat begeleidende beslissingen van de terzake bevoegde overheden.

Ondertussen worden herschikkingen binnen de federale politie verwacht (wet goedgekeurd in de Kamer), in het verlengde van voorstellen die door de Minister van Binnenlandse Zaken werden uitgewerkt, mede op basis van voorstellen van de Commissie Bruggeman en advisering door de Federale politieraad. Samengevat komt dit structureel neer op:

Commissaris generaal krijgt onder zijn directe bevoegdheid:

- CGO: operationele politionele informatie
- CGI: internationale samenwerking
- CGS: specilaar eenheden
- CSD: gedeconcentreerde coördinatie en steundirecties
- diensten belast met begroting, audits, NVP, beheerscontrole, pers en public relations

Daarnaast blijven

1. De algemene directie bestuurlijke politie : DAO, DAH, DAC, DAR, DAD, DAF
2. De algemene directie gerechtelijke politie : GDD, DJO, DJP, DJB, DJF, DJC, DJT
3. De algemene directie van de ondersteuning en het beheer: DSP, DSR, DSJ, DSI, DSPP, DSMD, DSE, DSL, DSIE, DSF en DST (zijn herverkaveling van alles wat logistiek, personeel en financiën aangaat, behalve dat wat bij CG is ondergebracht).

WILLY BRUGGEMAN

DE TOEKOMST VAN EUROPOL

Tijdens het Oostenrijks voorzitterschap werden talrijke vergaderingen gewijd aan de discussie over de toekomst van Europol. Het doel was om de effectiviteit en de efficiëntie van de organisatie te verhogen.

Deze debatten hebben geresulteerd in een aantal ontwerp conclusies die uiteindelijk door de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken van 1 en 2 juni 2006 werden goedgekeurd.

Hierna word een overzicht gegeven van de voornaamste besluiten:

BESLUIT 1: DE RATIFICATIE VAN DE DRIE PROTOCOLLEN

Diverse Raden van de Ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken hebben al erop aangedrongen dat de lidstaten de drie Protocolen die de EUROPOL conventie wijzigen zouden ratificeren. Tot op heden hebben een aantal lidstaten één of meerdere van die protocollen niet geratificeerd waardoor deze nog niet inwerking kunnen treden.

BESLUIT 2: DE IMPLEMENTATIE STARTEN VAN DE DRIE PROTOCOLLEN

De Europese Commissie, de Lidstaten en Europol worden gevraagd onmiddellijk de voorbereiding te treffen om de protocollen die de Europol Conventie wijzigen in uitvoering te kunnen brengen.

BESLUIT 3 : DE WERKING VAN EUROPOL VERBETEREN

a) Op basis van het bestaand normatief kader
Het lijvige rapport van de vrienden van het voorzitterschap bevat een aantal heel concrete voorstellen met als doel de werking van Europol te verbeteren zonder te raken aan het huidige normatief kader. Gevraagd wordt om voor december 2006 deze "quick wins" te realiseren.

b) Op basis van een nieuw normatief kader
Parallel met het debat met betrekking tot het wettelijke instrument zelf worden een aantal voorstellen geformuleerd met als doel de bevoegdheden van Europol uit te breiden - te verbreden. Een dergelijke verbreding van de mogelijkheden van EUROPOL vergt echter een

wijziging van het wettelijke raamwerk van de organisatie.

BESLUIT 4 EN 5: HET VERVANGEN VAN DE EUROPOL CONVENTIE DOOR EEN RAADSBSLUIT

Hoewel een aantal delegaties ook op niveau van de Ministers erop gewezen hebben dat de discussie eerder moet georiënteerd worden naar het "operationaliseren" van EUROPOL heeft het Raadssecretariaat toch bekomen dat voor januari 2008, of kort nadien, zal beslist worden of al dan niet de huidige Europol conventie dient vervangen te worden door een Raadsbesluit zoals voorzien in artikel 34(2)(c) VEU.

Indien die optie wordt weerhouden dient een debat te worden gevoerd hoe en onder welke voorwaarden de Conventie kan worden afgeschaft.

P. ZANDERS

GEZICHTEN HERKENNEN, OP HET EERSTE GEZICHT EENVOUDIG

1. De politie moet dagelijks werken met slachtoffers en/of getuigen om, naar aanleiding van het opsporen van onbekende daders van misdrijven, te proberen beelden van daders op te roepen en deze in voorkomend geval te herkennen.

De voornaamste elementen hierbij zijn:

- de graad en kwaliteit van herinnering bij het slachtoffer/getuige;
- de mogelijkheid tot reproductie (beschrijving) van de verdachte;
- de kans op herkenning.

2. Determinerende elementen

2.1 BIJ DE EERSTE VASTSTELLINGEN

Vooraf mogelijke contaminatie van het geheugen moet vermeden worden. Het is de zaak van de politiediensten om, bij ernstige delicten waarbij één of meerdere daders op te zoeken zijn, zo snel mogelijk een goede beschrijving te verkrijgen van de op te zoeken dader(s). De eerstelijns politie wordt bij bevraging van getuigen en/of slachtoffers al onmiddellijk geconfronteerd met een fenomeen dat meerdere slachtoffers en/of getuigen zijn, nl. de contaminatie in

het geheugen van de waarneming door de gesprekken tussen slachtoffer(s) en getuige(n) die spontaan ontstaan zijn onmiddellijk na het strafbare feit. Zij krijgen dan als het ware een hybrideherinnering. Op zich is dit niet erg als het over de juiste informatie gaat; het is echter nefast wanneer foutieve informatie van de ene partij op de andere partij overgaat en later wordt medegedeeld aan de politiediensten. Ook gebeurt het dat bij omstaanders/ bijstanders elementen van het fysieke voorkomen en van de kledij van de verdachte(n) gaan verwarren met elementen van onschuldigen die ook ter plaatse aanwezig waren.

2.2 GEDURENDE HET VERDER ONDERZOEK

Iedereen filtert voortdurend zijn/haar waarnemingen. Ijkkpunten die de mens sturen bij het onbewust "scherp stellen" van waarnemingen zijn ingegeven door o.a. opvoeding, cultuur, opleiding, ervaringen, beroep en religie.

Bij traumatische gebeurtenissen kunnen bijzondere effecten optreden, zoals:

- het wapen-focus effect, waardoor de betrokkenen vaak zeer weinig over de verdachte kunnen mededelen;
- het vlucht- of vechtsyndroom, waardoor diegenen die zich verzetten of overwegen het te doen, een veel betere beschrijving kunnen geven van de agressor dan diegenen die alleen maar trachten zo vlug mogelijk aan de agressie te ontkomen;
- de anamnese van een misdrijf, waarbij slachtoffers die in opbouw van het delict een meegaande rol vervullen (vb zedendelicten) een zeer goede beschrijving kunnen geven;
- andere variabelen, zoals: leeftijd, klimatologische omstandigheden, dag/nacht, eigen ras,...

3. De opsporingsconfrontatie en de bewijsconfrontatie.

Opsporingstechniek

3.1 DE ROBOTFOTO (COMPOSITIEFOTO)

Deze foto wordt gemaakt door specialisten en moet zo vlug mogelijk na de feiten worden opgesteld, rekening houdend met de emotionele/medische toestand waarin het slachtoffer/getuige zich bevindt.